

UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ!

6 Şubat 2023'te yaşanan deprem ile hayatımız, ülkemiz en derinden yaralandı, en büyük acılara boğuldu ve bu felaketin etkileri halen sürmektedir.

Kahramanmaraş, Hatay, Adıyaman, Adana, Diyarbakır, Gaziantep, Kilis, Elazığ, Malatya, Osmaniye ve Şanlıurfa olmak üzere 11 ili etkileyen depremde resmi rakamlara göre 53 bin 537 canımızı yitirdik.

Bu canlarımızın 121'i meslektaşımızdı.

100 binin üzerinde yurttaşımız yaralandı, 38 binden fazla bina yıkıldı ve 500 bine yakını ağır hasar aldı.

Depremde 1,5 milyon insanımız evini, işini kaybetti, başka illere göç etmek zorunda kaldı. Deprem toplamda 15 milyon yurttaşımızı etkiledi. Ülkemizi bu denli büyük bir felakete götüren yolun taşları ise insan canı yerine rantı ön plana koyan, azami kâr hırsı için insanlara mezar olacak depreme dayanıksız, yönetmeliklere, kanunlara aykırı binalar inşa eden, bunlara onay/ruhsat verenler tarafından tek tek döşendi.

İmar barışı denerek mevzuata aykırı yapılan bütün binalarla 'barışıldı', bu binaların çok büyük çoğunluğu insanlarımızın üzerine yıkıldı.

Yaşanan can kayıplarının, dağılan, yok olan ailelerin, evlerin, yuvaların, işsiz, aşsız kalıp sönen ocakların hesabının hukuk önünde sorulması belki hiç soğumayacak olan bu acıyı bir nebze dindirebilirdi ancak ne yapılan yargılamalar adil, ne yürütülen soruşturmalar etkindi. Yaşanan ölümler sorumluların 'kastını' ortaya koyuyorsa da iddianameler bilinçli taksir gözetilerek hazırlandı.

Bazı 'gözden çıkarılabilir' kesimlere verilen sembolik cezalar, onlarca sorumlunun beraat ettirilmesinin yarattığı acıyı asla kapatmadı. Bunu unutmadık.

Deprem anında yardımlar etkin biçimde ulaştırılmadı. Çadır satılmasını, SMS ile bağış istenmesini, deprem bölgesine gelen yardımların koordinasyonundaki büyük aksaklıkların telafisi imkansız sonuçlarını neyle izah edeceğimizi bilemedik. Bunu da unutmadık.

Depremi üzerinden geçen 3 yıl sonunda ise hala konteynırlarda yaşayan, hala evine kavuşamamış halkın varlığı ise insana verilen önemi ortaya koymaktadır. Hayatlarını, belki de her şeylerini kaybetmiş halkımızın bir kısmı 3 yılın sonunda konteynır dışında başını sokacak bir eve de kavuşamadı. Bunu da unutmadık.

Evet, büyük bir felaket yaşadık. Bu felaketin her an olabileceği bilimsel olarak ilkokullarda dahi öğretilirken rant kapısı haline getirilen inşaat sektörünün azami kâr hırsının insan canına tercih edilmesiyle felaketi yaşadık. Sıfırın altındaki soğukta enkaz altında yaşam mücadelesi veren insanlara zamanında yetişilememesi nedeniyle bu insanların yaşamlarını yitirmesinden dolayı felaketi yaşadık. Bu ülkede insanların başına kitlesel veya bireysel bir acı geldiğinde ortada bunu derhal giderecek bir sistemin olmamasının felaketini yaşadık. 3 yıldır konteynırlarda yaşayarak felaketi yaşadık. Bu ülkede fayların hareketinden çok sistemin hareketsizliğinin felaketini yaşadık.

Yaşadığımız ne kaderdir ne fitrat. Ne maden ocaklarında yaşamını yitiren işçiler, ne depremde, selde ve başkaca doğal afette yaşamını yitiren halkımız böyle bir kaderi hak etmektedir.

Unutmuyoruz, unutulmayacağını biliyoruz. Bu felaketin gerçek sorumlularının bir gün hukuk önünde hesap vereceği günü sabırsızlıkla bekliyoruz.